

Ποιοι και με ποιες διαδικασίες θα αποφασίσουν για το μέλλον του Ακάμα;

ΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΣ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

Μια κυβέρνηση που δεν αφουγκράζεται τις αντιδράσεις των περιβαλλοντικών και επιστημονικών οργανώσεων στο θέμα του Ακάμα, μια κυβέρνηση που κωφεύει στις διαμαρτυρίες των πολιτών να διατηρηθεί αυτό το μοναδικής φυσικής ομορφιάς κομμάτι που μας έμεινε, και προσπαθεί μάλιστα να υποβαθμίσει τις αντιδράσεις αυτές στα ΜΜΕ, δεν έχει μέλλον. Συμμετείχα και στις δύο διαμαρτυρίες για τον Ακάμα που, έγιναν έξω από το Προεδρικό και έξω από τη Βουλή. Πραγματικά είχα από τον καιρό των συγκεντρώσεων για το Μαρί να δω τέτοια οργανωμένη αντίδραση από απλό κόσμο. Υπήρχαν εκπρόσωποι οργανώσεων αλλά και πολίτες από όλα τα στρώματα της κυπριακής κοινωνίας: Περιβαλλοντιστές, επιστήμονες, φοιτητές, καθηγητές Πανεπιστημίων, και για πρώτη φορά μια ζωντανή ομάδα νέων απαιτούσαν από την πολιτεία και από τους βουλευτές του τόπου να αρθούν στο ύψος των περιστάσεων. Να σκεφτούν το μέλλον, το γενικό συμφέρον και όχι τις πελατειακές τους σχέσεις. Αυτή η νεολαία άρθρωνε ένα λόγο διαφορετικό - όχι τον ξύλινο των κομμάτων - αλλά χρησι-

μοποιώντας έξυπνα πανό και χάρτινιγκ, φωνάζοντας ευφάνταστα συνθήματα με δυναμισμό και παλμό, αποδεικνύοντας ότι δεν είναι όλα παραδομένα σε αυτόν τον

Όλοι σίγουρα
επικροτούμε προσπάθειες
για οικονομική ανάπτυξη
του τόπου, αλλά ανάπτυξη
δεν είναι μόνο ξενοδοχεία,
γήπεδα γκολφ και βίλες

τόπο. Είναι δυνατόν να μην μεταφέρθηκαν στον Πρόεδρο από τους διάφορους συμβούλους του οι σοβαρές αντιδράσεις για το θέμα του Ακάμα από αυτές τις περιβαλλοντικές οργανώσεις, από το ΕΤΕΚ και άλλους επιστημονικούς φορείς; Πώς μπορείς με μια διυπουργική απόφαση να διαγράψεις τις προσπάθειες τόσων χρόνων για διαχείριση και προστασία του Ακάμα; Όταν δεν ακούς αυτό που βροντοφωνάζουν ειδικοί επιστήμονες και πολίτες, για ποια προστασία του Ακάμα μάς κοροϊδεύει ο κ. Κουγιάλης; Ποιοι τελικά θα αποφασίσουν για τον Ακάμα και με ποιες διαδικασίες; Δεν είναι θέμα

που θα πρέπει να τύχει δημόσιας διαβούλευσης σε περίπτωση οποιασδήποτε αλλαγής στα σχέδια προστασίας του Ακάμα;

Όλοι σίγουρα επικροτούμε προσπάθειες για οικονομική ανάπτυξη του τόπου, αλλά ανάπτυξη δεν είναι μόνο ξενοδοχεία, γήπεδα γκολφ και βίλες. Υπάρχουν και άλλοι είδους αναπτύξεις πέραν από τις καταστροφικές των ντιβέλοπερ, που έχουν τραυματίσει ανεπανόρθωτα αυτόν τον τόπο και την οικονομία του. Τέλος πάντων, μπορεί και να προτιμούμε να καθυστερήσουμε να βγούμε από το μνημόνιο, παρά να γελοιοποιηθούμε με μεγαλεπήβολες αναπτύξεις στον Ακάμα ή τύπου Γεροσκήπου, που αλλοιώνουν τραγικά το πρόσωπο και τη φυσιογνωμία του τόπου. Σκέφτομαι συνεχώς εκείνο τον μοναδικό ναό της Αγίας Παρασκευής στη Γεροσκήπου και ποια θα είναι η σχέση του με αυτό που οραματίζονται κάποιοι να δημιουργήσουν στην περιοχή... Όταν ο επικεφαλής της Εκκλησίας όχι μόνο δεν αντιστέκεται, αλλά πρωτοστατεί σε τέτοιες υπέρογκες αναπτύξεις, που δεν έχουν καμιά σχέση με την ταυτότητα του τόπου, τι να περιμένει κανείς από περαστικούς πολιτικούς που έχουν μεγάλες οφειλές σε μεγαλοεπιχειρηματίες και συμφέροντα; «Όπου και να ταξιδέψω, η Κύπρος με πληγώνει», θα έλεγε κάποιος παραφράζοντας τον ποιητή...

ΣΗΜΕΡΙΝΗ

Τρι, 26 Ιανουάριος 2016, σ.26

Αποδεκτικότητα: 26/01/2016

